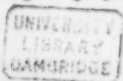

EIDYLLIA
IN OBITVM FVLGENTISSIMI
HENRICI

Walliæ Principis duodecimi, Romæq; ruentis
Terroris maximi,

*Quo nihil maius meliusve terris
Fata donavere, bonisq; Divi
Nec dabunt, quamvis redeant in aurum
Tempora priscum.*

OXONIAE,
Excudebat Josephus Barnesius. 1612.

EIDYLLIA

IN QUINTA TITULI

PRIMA

IN QUINTA TITULI

IN QUINTA TITULI

IN QUINTA TITULI

IN QUINTA TITULI

IN QUINTA TITULI

12,553

12,553

12,553

12

12

Æ T E R N Æ

GLORIOSISSIMI

PRINCIPIS MEMORIÆ,

HOC PIETATIS NOSTRÆ,

qualecunq, symbolum

L. M. Q

D. D. D.

I N OBITVM ILLVSTRISSIMI P.
HENRICI.

Chaldaica.

סוד חזקתה יהיה לי כד וי חזקת
רשעיהם היא כמותך חסדך

Syriaca.

*Challu li ow Sar cad debhaiotach
wa ma hanna allai deamut achar motach.*

Arabica.

*Cairoun li can idha hayoun ia Rajz furton
Phi baudou ma touophitou gedun li amoutou.*

Turcica.

*Netzapha eidi sag iken ha Ephendi benum saggligim
Olunden sogra bagada ebofo eidi air olym.*

*Josephus Barbatu. Arabs Memphi-
ticu Cophteu.*

AD ILLVSTRISSIMVM CAROLVM,
Cornubiæ Ducem,&c.

MELOS.

Qualis Dulichium Penelope Ducem
Post eversa truci Pergama funere
Post Circem & Siculæ carmina Virginis
Adspexit reducem virum;

Qualis

Qualis belligerum Theſea, cum domos
Lino Dædaleas tranſierat Duce,
Inſauſto *Veneris* ſaucia vulnere

Vidit Gnoſſia ſoſpitem;

Talis, quam vitreo flumine perluunt
Formoſi Thameſis Pierij lacus,
Vrbs deſiderijs iſta fidelibus

Gēſtit TE modò ſoſpitem.

Percrebrâ Superos ſollicitat prece
Curvatoq; petit numina poplite
Solennesq; pijs replet odoribus

Aras pro CAROLO ſuo.

Inſtar Solis enim cum populo tuæ
Aſſurgent radij frontis, abit dies
Sereno placidus lumine grator,

Et Titan melius nitet.

Qui ſpem reducis mentibus anxijs
O & deliciæ & ſumme Patris tui
Splendor ſyderei, quas tibi dicimus

Laudes? quæ tibi carmina?

Conamur tenues grandia, dum tuas
Virtutes gracili concinimus pede,
Te plectrum melius, te melius decet

Carmen, te melior lyra.

Longas ô vtinam (CAROLE) ſerias
Nobiſcum peragas, te celebrabimus
Cum Sol exoritur, te celebrabimus

Cum Sol occiduus cadit.

*Ad aureum Principum PAR HENRICVM &
CAROLVM; Alloquium.*

O ebalij fratres miro quos candida partu
Æthereo peperit Cygnea Leda Jovi,
Astrorum numeros auxerunt munere Patris,
Et rutilo fulgent sidera bina polo;
Alternis præbent vicibus sua lumina terris,
Hic oritur quoties occidit ille: prius:
Tyndarei fratres (nec enim vos ceditis illis)
Salvete ô nitido sydera digna polo.
Vos ea fata manent, eadem fortuna gubernat,
O non carminibus alstra tacenda meis.
At tu Spes Regis, Spes ô fidissima Regni
Vive haud HENRICO CAROLE magne minor.
Seriùs in cælum redeas, populoq; Britanno
Inter sis lætus secula mille precor.
^{a Romam.} Vive diu foelix, factisq; ingentibus ^{a Urbem}
Dirue (Præsidium dulce, Deusq; tuis.)

ERGO

Rumpatur Satan: rumpatur Pontificaster
Mors quoq; rumpatur: CAROLE-Magne viges.

Fulgentissimi Splendoris Vestri
studiosissimus

JACOBVS ARETIVS,
Germano-Britannus.

HEN:

HENRICI P. ET ACADEMIÆ
COLLOQVIVM.

O Virginella bella,
O Bella Virginella
Dulcis Calena * cantes;
Quid FRIDERICE cantem?
Paterculum; sed adde
Fraterculum. quid inde?
Materculam; sed adde
* Sororculam; quid inde?
* Angustulum; sed adde
* Vxorculam; quid inde?
Et Musicas Camœnas,
Et vocolas amœnas.
Ego te meam Calenam,
Amabilem Calenam,
Beatulam Calenam;
Ego te meam subinde
Nutriculam vocabo;
Ego te meam subinde
Apiculam vocabo;
O Virginella bella,
O bella virginella.

Oxonia
πρωτομαρ

* Allusio
vetiva ad
futuros No-
bilissimi Pa-
latini by-
menati.

In sequentia Idyllia.

ΕΙΔΥΛΛΟΥ.

Mellifluis, Græci Cantores, cantibus olim
Alcæus, Sappho, gnarus & Anacreon.
Iudice me (nec iniquus ero) tibi cederet vni
Alcæi, Sapphus, Anacreontis opus.

T.D.

Ad

AD CL.VI. IACOBVM ARETIVM; DE

Idyllijs hifce Carmen.

Q Valiter in cyathum cecidit cum vespaliquentem
Melle, bibit liquidos succos, moriturq; bibendo;
Sic mihi dum teneras animâ fugiente medullas
Ossibus exugis cantando, spiritus artus
Defugit, & tenues mihi vita liquefcit in auras.
Aut velut in vacuâ mærens Pelicanus eremo
Implumes rostro pullos necat inq; jacentes
Sanguinis effundens hausti de pectore rivos,
Instaurat soboli vitam moribundus amatæ;
Sic mihi tu vitam cantu rapis, & mihi blando
Carmine restituis: sic ô juvat ire sub vmbras
Sæpiùs, & simili medicamine sæpè redire!

Autographus F. GVL. BEYAERT
Anglo-Belgicus.

AMYN-

AMYNTAS

SEV

Idyllium *μυροφύτωνων.*

Alexis.

Impiger alipedum Titan * moderator equorum
 Quêis Sol, * quadrijugo dum permeat æthera currû
 Nocte diem, noctemq; die distinguit, vtriq;
 Imponitq; vices, meritò si cana vetustas
 Te coluit Divûmq; decus, vatûmq; parentem,
 Hoc vnum cupido vati concede petenti,
 Sponte suâ nîmiûm celeres inhibeto veredos:
 Quiq; priûs fessos seræ propè littora Calpes
 Laxabas socios ad pascua læta jugales,
 Nunc (si fas homini tantum indulgere petenti)
 Soliferis primo Pyrois cum fratribus ortu
 Colla jugo retrahat, medijsq; cacumine cœli
 Sistat anhelantem dilato Vespere currum;
 Solstitijsq; tribus renovet sua lumina tardus
 Iste dies, qui te mihi, me tibi (dulcis Amynta)
 Vltimus indulget; nam cras abiturus ab agris
 Discedes nostris: Quid gaudia Phœbe duobus
 Invideas, celeriq; pares abscindere nocte?
 Non ita veloci processit Lucifer ortu,
 Quando Leucothoen (quid non simulatis amantes?)
 Eurynomen falsâ mentitus imagine matrem
 Ex castâ incestam faceres, ex virgine matrem.
 Longior illa dies quâ te pastoria pellis
 Texerat, atq; hominem Machareia senserat Iffe.
 Quid meruere tui quos tam crudeliter vrges
 Increpitans tardum tam crebro verbere cursum

*Pausani-
 as in Corin-
 thiaca,*

B

Solis

AMYNRAS.

Solis equi, culpâsq; moras, stimulasq; volantes?
Nil opus his stimulis, magis indignere lupatis,
Ah nimium per se properant, cohibeto volantes,
Vnâq; sit toto lux hæc m'hi longior anno;
Immo etiam toto (si fas) sit longior ævo,
Vt prius à vultu non dislocientur (Amynra)
Lumina nostra tuo, quàm dissocietur ab istis
Æræbus hæc anima, & vacuas vanescat in auras.
Sed volat interea, volat irrevocabilis hora,
Nec Phæbus remoratur iter, quin præpete cursu
Certat in Hesperio citius se tingere ponto:
Dumq; loquor verbisq; diem compello fugacem
Verba diésq; simul fugiunt, rapit irrita surdus
Verba Notus, nox atra diem, nequeuntq; reverti
Hei mihi quod nequeunt aut verba diésq; reverti!
Jamq; mihi hyberno brevior lux ista videtur
Solstitio, & rosei maturo Hyperionis ortu,
Heu fugiunt quæcunq; placent, nec longa serenæ
Meta voluptatis, longissima meta doloris.

Syderei Regina chori, quæ lampade clarâ
Spargis inexpleram per opaca silentia lucem
Cymmerijsq; veras tenebris horrescere mundum,
Fratre tuo castis sis mitior ipsa Poëtis,
Et noctis cohibeto rotas, ifac Diva bicornis
Seriùs Eoo splendescat Lucifer ortu,
Lucifer (heu!) charum nostris qui tollet ab vlnis
(Quo sine nec vitam miseri curamus) Amynram.
Tun etiam nostris irascere invida votis,
Et citius rapidis fugies Latonia bigis?
Non adeò celeri properabas (Cynthia) cursu

Quan.

AMYN TAS.

Quando Cupidineis pectus transfixa sagittis
Immemor ipsa operis, votiq; oblita pudoris
Et coeli; Jonij ludens in vertice Latini,
Endymionæis junxisti labra labellis:
Tunc poteras arcere diem, tunc noctis opacæ
Dilatare breves poteras / sine crimine / metas.
An tibi quod præstas, nobis præstare nefandum est?
Ah celeres remorare rotas, miseriq; doloris
Non oblita tui, nostro succurre dolori.

Quid queror insanus? quid vanis numina votis
Sollicito? rapit aura preces, nullamq; Deorum
Sermonis partem venti referetis ad aures,
Nec mea rescierint mundi duo lumina vota,
Nec si rescierint, votis succurrere possunt.
Tollere quem nequeo casum, tolerare necesse est.
Fatorum series, hominumq; impervia menti
Cura Deum, luci metas, noctiq; meatus,
Et soli statuere vices, Lunæq; labores,
Currere quæis recto semperq; recurrere possint
Ordine, perpetuâ stabilis vertigine cursus,
Nec liceat variare statas nec vertere metas.
Ergo quid errantem deduxit in avia vulgum
Vt credat quenquam Magicis potuisse susurris
Fatorum semper-stabiles invertere leges,
Ducere cantando cœli de cardine Lunam,
Concutere immoti solidissima pondera mundi,
Aut Phæbi lucem, Phæbesq; repellere lumen?
Ergo quid indignis lassamus numina votis?
Vota rapit ventus, nec enim remorantur euntis
Noctis iter, cedit venturo Cynthia fratri.

AMYNTAS.

Ecce maris vitrei piscosa cubilia linquens
 Tethyos vndivagæ se mollibus *explicit* vlnis
 Nudus & vdu adhuc maturo Lucifer ortu:
 Hinc croceas aperire fores rubicundula cernens
 Excipit hunc Eos, & mollibus *implicit* vlnis
 Arridetq; novo fulgens Aurora marito,
 Immemor hæc Tithoni, & Tethyos immemor ille.
 Iamq; columbatim roseis dant oscula labris,
 Oscula, quæis axis fulgore rubescit vterq;
 Oscula, quæ Divos hilarant, hominesq; , ferasq;
 Oscula, quæ totum depingunt lumine mundum,
 Interea Eoo recubans in gurgite fessus
 Sol videt hos, surgitq; videns surgensq; salutat:
 Iamq; manus junxere Dij, manibusq; recedunt
 Ad lectum junctis in quo requiescit Amyntas;
 Certatimq; omnes vnâ illum voce salutant;
 Et faustam juveni lucemq; diemq; precantur
 Seq; viæ spondent comites quodcunq; locorum
 Ducet iter, quodcunq; pedes vestigia figent.
 Ille verecundo tollit se protinus ore,
 Agnoscitq; Deos & notis reddit honores.
 O foelix quodcunq; feres vestigia, foelix
 Et tellus quam calce premis, foelicia rura,
 Et locus o nimium foelix (genialis Amynta)
 Quâ peragras, tantâ Divum slipante coronâ!
 Rura dabunt flores, dabit aurea lilia tellus,
 Et locus Assyrium totus spirabit Amomum.
 Viderat hæc cælo fulgens Thaumantias Iris,
 Iunoni ante alias Iris charissima nymphas,
 Quippe Deæ interpretes, pernix fert iussa per auras,

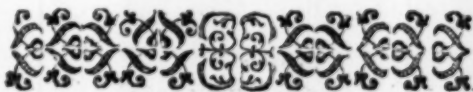
Quæ

AMYNTAS.

Quę nuper spargens vdos per nubila crines,
 Dum variegatum Cœlo discriminat arcum
 Formosum vidit iuvenem,periitq; videndo:
 Utq; peregrinas abiturum sensit in oras
 Indoluit, solusq; fuit color albus in ore,
 Votaq; cum *lachrymis* (quarum sibi copia) fudit,
 Irriguoq; polos & terras irrigat imbre.
 Cũ tamen incassũ lachrymas & vota dedisset
 Flectere nec poterant lachrymę, nec sistere vota,
 Abstinuit tandem lachrymis, votisq; pepercit,
 Et letum designat iter, cœlumq; serenat.
 Ille viam maturat ovans; comitantur euntem
 Numina; sylvisfragi compefcunt murmura venti,
 Et conjurato conspirant sidera Cœlo.

Tu verò ante alios semper mihi dulcis (Amynta)
 O valeas vbicunq; manes, te nostra sonabunt
 Littora, tu nostris semper celebrabere Musis;
 Te quotquot plaudunt albis per flumina pennis
 Cantabunt nivei grato modulamine cygni;
 re nemos, & quicquid nemus incolit, omne sonabit
 Et longum formose vale resonabit Amynta.

*Allus. ad fra-
 quentes im-
 bres qui ex-
 pirante
 Principe ce-
 cidere, tum
 ad sequentiũ
 Culi seren-
 satem.*

TITYRVS.
IDYLLIVM AMOEBÆVM; SEV DE.

functi FREDERICI in Nobilissimo Com.

PALATINO *εξαρτίμω*,

ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ.

H *Anc* etiam Grynæ mihi concede camænam;
Tityre pauca tibi (sed quæ legat almus *Alexis*)
Carmina dicemus; quis enim tibi *Tityre* pauca,

Quis tibi multa neget? tantum (divine puelle)

Ne te pæniteat tenuis pastoris avenæ;

Sæpè etenim *Casus*, & *Casare* major *Apollo*

Sæpe etiam *Mavors*, & major *Marte* JACOBVS

Sæpe etiam *Pallas*, & *Pallade* major ELIZA

Pastorum tenui gaudent celebrarier ore.

Quod *Casus*, *Mavors*, *Pallas*, quod *Apollo*, JACOBVS

Et quod ELIZA cupit, noli contemnere munus.

Incipiam. Musæ (nostris si non tamen oris

Discedens omnes *Musas* abduxit *Amyntas*)

Musæ *Pierios* labris infundite succos;

Munera vestra cano, nec enim majora dederunt

Munera *Pierides*, vno te *Tityre* nobis.

Colle super viridi *Moeris* cum *Daphnide* solus

Talia (dum saturi ludunt in montibus agni)

Cantabant, doctis florentes artibus ambo,

Ambo pares, modulis clari iuvenilibus ambo:

Tityrus ambobus *carmen*; sed * *Mæris* amici |

* *Ad utrâq.* *Discessum* cecinit, reditum sed * *Daphnis* amici.

Ad Allu.
fo

Mæris

Candidus à nostris discessit *Tityrus* agris,

Pernasso *Musæ*, *Delo* discedit *Apollo*:

Gra.

TITIRVS.

Gramineus nostros nuper flos vestijt agros,
Pernasso violæ viguerunt, laurea Delo:
Agri, Pernassus, Delos perit inclyta, postquam
Candidus à nostris discessit *Tityrus* agris.

Daphnis.

Candidus ad nostros remeavit *Tityrus* agros,
Pernasso Musæ, Delo remeavit Apollo
Gramineus nostris nuper flos aruit agris;
Pernasso violæ perierunt, laurea Delo:
Agri, Pernassus, Delos viget inclyta, postquam
Candidus ad nostros remeavit *Tityrus* agros.

Meris;

Æquora Nereïdas habuerunt, prata Napæas,
Et nemus Oreadas, Dryadas juga, culmina Faunos,
Flumina Naiadas, Satyros montesq; salaces:
Æquora, prata, nemus, juga, culmina, flumina, montes
Et loca Semideis caruerunt omnia, postquam
Candidus à nostris discessit *Tityrus* agris.

Daphnis.

Æquora Nereides fugerunt, prata Napææ,
Et nemus Oreades, Dryades juga, culmina Fauni,
Flumina Naiades, Satyri montesq; salaces:
Æquora, prata, nemus, juga, culmina, flumina, montes
Et loca Semideos habuerunt omnia, postquam
Candidus ad nostros remeavit *Tityrus* agros.

Meris.

TITTVRS.

Maris.

Fraxinus in sylvis viguit, Narcissus in hortis,
Montibus in medijs abies, in valle Cupressus,
Florens in pratis hyacinthus, pinus in agris;
Sylvæ, horti, montes, prata, & cum vallibus agri,
Floribus, arboribus, caruerunt omnia, postquam
Candidus à nostris discessit Tityrus agris.

Daphnis.

Fraxinus in sylvis perijt, Narcissus in hortis,
Montibus in medijs abies, in valle cupressus,
Florens in pratis hyacinthus, pinus in agris:
Sylvæ, horti, montes, prata, & cum vallibus agri
Floribus, arboribus viguerunt omnia, postquam
Candidus ad nostros remeavit Tityrus agros.

Maris.

Pascua gramineis habuit Bellósita campis,
Pascua pastores, pastores arua, niventes
Arva agnos, agni matres, atq; vbera matres;
Vbera lacteolis fundebant nectara rivis:
Fæcundo cornu cessavit copia, postquam
Candidus à nostris discessit Tityrus agris.

Daphnis.

Pascua gramineis nescit Bellósita campis,
Pascua pastores, pastores arua, niventes

TITYRVS.

Arua agnos, agni matres, atq; vbera matres;
Vbera lacteolis caruerunt nec tate mammis:
Copia fœcundo cornu dedit omnia postquam
Candidus ad nostros remeavit Tityrus agros.

Meris.

Alma Ceres nullis campos vestivit aristis,
Liber pampineas invidit vitibus uvas,
Nulla suburbanos rubuerunt poma per hortos,
Arboribus nullis pendunt pyra mellea ramis:
Alma Ceres, Liber perijt, pyra, pomaq; postquam
Candidus à nostris discessit Tityrus agris.

Daphnis.

Alma Ceres flavis campos vestivit aristis,
Liber pampineas indulxit vitibus uvas,
Arboribus gravidos onerant pyra mellea ramos,
Multa suburbanos rubuerunt poma per hortos:
Alma Ceres, Liber redijt, pyra, pomaq; postquam
Candidus ad nostros remeavit Tityrus agros.

Meris.

Dum Pindus sacras refovebit vertice Musas,
Dum Musæ resoño modulantur carmina plectro,
Dum plectrum tenues cingunt sinuamine chordæ,
Dum chordæ teneras mulcebunt murmure mētes:
Dum Pindus, Musæ, plectrum, chordæq; manebūt,
Semper eris cupidâ junctus mihi Tityre curâ.

TITRVS

Daphnia

Aurea dum nitidas jacent hæc oppida turre;
Oppida, quæ lato præcingunt mænia vallo;
Mænia, quæ refluus humectant flumina lymphis;
Flumina, quæ bibulis circundant lilia ripis:
Dum ripæ, lymphæ, vallum, turreſq; manebunt
Semper ero cupida junctus tibi Tityre cura.

Hæc memini cecinisse suo cum Daphnide Mærin;
Pluraq; cantabant, quorum pars altera mentem
Præterijt noſtram, pars altera digna relatu
Nequaquam viſa eſt; tantum hæc cecinere notâda,
Colle ſuper viridi: *viridûq; vt gramine collis*
Floruit, *eternâ vigeas ſic Tityre ſamâ.*

DAPH-

DAPHNIS.

Idyllium *muſæ & daphnii.*

Alexis.

EXtinctum *Musæ* primo sub flore iuventæ
Daphnin, pastorum decus & solacia ruris
 Flebant, vos *Nymphæ* testes, & flumina *Mulis*,
 Pastores testes, quos inter charus *Alexis*
 Crudeles Superos crudelia fata revolvens,
Musas, pastores, nimphas, & flumina ruris
 Luctifico questu singultifonâq; camænâ
 Perdius & pernox vacuo mulcebat in antro.
 Non illi argutâ jam ludere carmen avenâ,
 Nec pastorali *Liciam* cantare cicutâ,
 Non vltâ placuit juveni (suius ignis) *Jolas*;
 Lusus amorq; animo simul excidit omnis; at illū
 Vmbrosis latitare jugis juvat, istaq; mæstus
 Carmina nequicquam ventis fundebat & auræ.

Dicite *Phæbeū* mea carmina dicite *Daphnin*.
 O Pan Pan pecorum custos, cui *Mænala* curæ,
 Arcadij cultor nemoris, cui fistula quondam
 Ausa *Palatinum* cantando laceſſere *Phæbum*,
 Adsis o *Tegæ* favens, o mollia ruris
 Numina capripedes *Fauni*, nemorumq; potētes
Sylvani, *Satyriq;* & monticolæ *Satyriſci*
 Et quicunq; graves pastorum auditis amores.
 Nunc o nunc miseros pastorum audite dolores.

Dicite *Phæbeū* mea carmina dicite *Daphnin*.
 Vos o vos vitreis *nymphæ* *Thameſeides* antris,
 Vos o vos virides habitantia numina sylvas
 (Nam *Thameſis* *nymphas*, & habent hæc numina sylvæ.)

DAPHNIS.

Vos ô vos nostri testes estote doloris,
Carminis, & cantus, circumq; agitate choréas
Dum cano, dum questus (quanquam nil questibus illis
Proficiam) ventis tamen hic jactamus & vndis.

Dicite Phæbéum mea carmina dicite Daphnin.
Visque adeo né homini nec læta aut longa voluptas
Nec diuturna quies, nec sano in corpore sana
Mens constare diu possit, quin pallida tabes,
Aut morbus, vel mæstities, aut cura, dolorve,
Aut interveniens sanos mors destruat artus!

*O fera mors! fera fors! quid conspiratis in unum
Gaudia vix dum incapta abrumpere nostra dolore?*

Dicite Phæbéum mea carmina dicite Daphnin.
Siccine Daphni cadis? tenerisq; relinquis in annis
Omnia, ceu primo succisus cortice palmes?
Namq; quater quinos nondum compleverat annos
Stamina cum rumpant duræ crescentia Parcæ:
Siccine Daphni cadis? nec te tua plurima virtus
Eripuit fato, nec raræ in pectore dotes?

Dicite Phæbéum mea carmina dicite Daphnin.
Siccine Daphni cadis? sic nidos improbus auceps
Observans Philomela tuos (dum pabula quæris)
Implumes rapuit sætus; sic turtur ab altrâ
Incautus cecidit quercu, quem pastor acuto
Trajecit calamo: sic & Jovis armiger vngues
Intulit in Cygnos, stimulante cupidine ventris.

Dicite Phæbéum mea carmina dicite Daphnin.
Heu miser in primâ puer intercepte juventâ
Non ego te posthâc pastorum astante coronâ
Victorem cantu socijs certare videbo:

Carmi:

DAPHNIS.

Carmina nulla canes: non te superare palæstrâ
Aspiciam, & meritâ crines vincire corollâ.

Hæu moreris! moriensq; negas hæc gaudia nobis!

Dicite Phæbéum mea carmina dicite Daphnin

Quis dolor ô sylvæ? quæ vos ô præta movebat

Mæstities? quanto tumuerunt flumina fletu

Cum fera Tartareo se protulit Atropos antro,

Et Daphnim ad cæcas prædam sibi duceret umbras.

Credibile est sylvas & præta dolentia & ipsa

Flumina luctificos etiam sensisse dolores.

Senserunt: nam te vivo atq; superflite gratas

Sylva dedit frondes, & præta nitentia flores,

Dulcia limosas recreârunt flumina ripas:

At postquam te Daphni truces rapuere sorores,

Sylva negat frondes & præta nitentia flores

Arida limosis arebant flumina ripis.

Dicite Phæbéum mea carmina dicite Daphnin.

At vos sylvestres Nymphæ, vos flumina ruris

Nereides (quarum toties cantavit amores)

Et Dryades, & Hamadryades, mollesq; Napææ:

Floribus & fertis tumultum decorate, dolentes:

Et vos (quod multùm vivus dilexit Alexin)

Dicite Phæbéum mea carmina dicite Daphnin.

C. F. G. L. F.

EPIMETRA:

IN ILLUSTRISSIMI P.

obitum,

Threnodia.

MVsa quid muta es? cane, perge, plora;
Pallidâ crines redimi cupressu,
Nec caput cingas hederis nec altâ
Tempora laurû.

Quid querar? fatum? nihil hoc moratur.

Cui querar? morti? nihil audit illa;

Quem querar? Daphnin? nihil hic doloris

Sentit amari.

Fata nec questus movet aut querela;

Surda mors temnit miseros dolores;

Daphnis in cœlo placidâ repostus

Pace quiescit.

Tu nemus nunc Elysium tueris,

Et pijs Divûm frueris loquelis;

Sub tuis cernis pedibus rotata

Sydera cursu.

Miscet Ilides tibi nectar, almæ

Ad choros Nymphæ vocitant, Cupido

Gestit, & tecum Venus & Minerva

Ludere certant.

Anxij nos hîc agitant labores,

Pallidæ curæ, dolor, ira, luctus;

Mundus est plenum pelagus periclis,

Fraudibus, astû.

EPIMETRA:

Vita(*cen navis*)rapidis malorum

Fluctuat ventis agitata & yndis:

Portus in Cœlo manet; ante portum

Nemo beatus.

Daphni, tu portu fruëris, nec æstus

Sentis aut iras maris æstuantis:

Turbidæ nos hic agitant procellæ,

Ventus & vndæ.

Ergò nec fatum tibi Daphni, nec mors

Obfuit, quæ te meliore vitâ

Donat, & Divis focium sacratis

Asserit astris.

Fr. G. Theol. P.

Ad Insignia Regis, de morte Principis.

Induit alba nigrum, mæstum rosarubra colorem;

Quæ modò laeta fuit, quæ modò læta fuit.

Lilia nigrescunt, citharamq; recusat Apollo,

Carduus & minimè jam benedictus erit.

Angle doles? Hæres periit. Scote? deficit Heros.

Camber? obivit Herus. Galle? perivit E'ros.

Sis HENRICE Patri, Nato FREDERICE, STUART

Spiritus charus, nomine trine, tribus.

G. T.

Quis.

EPIMETRA.

Quisquis es HENRICO qui dis cruciariis adempto,
I, petito Cælos; inde petendus erit.

Anglia moriens & moriens.

-S-P-E-R-A-V-I-

-Sed Spes abiit! florescere cœpi,
Sed flores periére mei! nunc quicquid honoris
Heu quondam/infelix/habui, crudelia fata
Surripuère; meum crudeli funere Daphnin
Abripuère, meum crudeli morte peremptum
Corripuère Ducem, HENRICVM, *μὲν γὰρ* Britannum,
HENRICVS perijt? quicquid Deus exhibet orbi
Posse perire scio, cum tu formose peristi.
Omnia te lugent, montes, & saxea rupes
Quælibet, in Nioben facilis conversio, tristem.
Et jam Nymphiarum lachrymis nova flumina surgunt.
Omnia pertristi volvantur murmure, Cardio
En cœli dejectus, onus jam deserit Atlas
Oppressus tristi fatalis pondere curæ.
Ast ego quæ vitam, quæ spem, quæ cuncta, salutem,
Et quicquid naturâ mihi donavit amica
Amisi, tantum lacrymis contenta, dolebo?
Funere cur vivo? mortem concedite Parcæ:
Ah miserum! mortem non dant mihi fata peremptæ,
Quid merui? vel quid sceleris nunc inscia tetri

Admi-

EPIMETRA

Admissi? feretrum defunctæ vt fata negarent?
 O Parcæ faciles & non crudelia fata
 Cum vestro iussu sublata est vita, sepulchrum
 Cedatis saltem: facile est; extremaq; voti
 Hoc habet vt moriar, cum me *mea vita* reliquit.
 Cumq; *mali finem* non vis concedere. *finem*
 Da saltem *Deus*: est aliquid vel *sine*, salutis:
 Et quod *vita* negat, *mortem* sperabo daturam.

R. H.

Parodia.

Quid rear HENRICO cælum subeunte, repente
 Imbribus insolitis immauisse solum?
 Quid rear emissos Cælum percurrere Cauros?
 Annè hæc augurij sunt rata signa novi?
 Nempe *solum cælumq;* suos testantur amores,
Tribus hoc *auris*, *dulcibus* illud *auris*.

Fr. 1z.

ERgo perpetuâ fatorum lege tenetur
 Terrarum Dominus, sacrum Jovis incrementum?
 Nunc sua vota tenent diverso nomine, fratres
 Papa vorax, Stygius Pluto, malefidus I---
 Anglia sed longos gestans post bella triumphos,
 Ingreditur tandem æternos post gaudia luctus.

Ecce iterum longâ defessi pace Gigantes
 Intentant summo bella nefanda Iovi:

D

Iuppi-

EPIMETRA.

Iuppiter horrescens (diro perterritus hoste)
Tendit ad Angigenas, auxiliumq; petit;
Hectoreus tandem HENRICVS Jovis arma capessens
Aggreditur bellum, Centimanosq; domat:
Contilioq; Deum, tanto pro munere, Cælis
Imperat, & gestat sceptrâ tremenda Iovis.

F. S.

S Acra olim Cæsar, Romæ, sine corde ferebat;
Illud portenti vatibus instar erat.
Protinus ediderant Romam sine corde futuram
Auguriumq; suum non *sine corde* fore.
Nos tamen excordes, vatum sine corde paramus
Sacra, & defuncto mortua iusta damus:
Namq; excors quis nō? divulso hoc corde Britannis
Qui *cordi* nobis omnibus vnus erat.

T. H.

AD ILLVSTRISSIMVM PRINCI-
pem defunctum,

Παπποδία.

Sit tibi pro *tumulo* mundus, pro *lampade* Phœbus:
Pro *folio* Cœlum; pro *Imperio* Emphyreum.

N. M.

VER.

EPIMETRA.
 VERSVS GANCRINI SEV
 (maius) Tessellati.

Concidit	En	Docti	Defensor	Gloria	Civis
En	moritur	custos	iusti	virtutis	amator
Docti	custos	iam	perijt	patronus	honesti
Defensor	iusti	perijt	iam	veri	adamator
Gloria	virtutis	patronus	veri	&	apertus
Civis	amator	honesti	adamator	apertus	obivit.

T. C.

AVLÆ PROSOPOPOEIA.

Cura levis loquitur: stupet ingentissima nostra:
 Quàm patet in curas IANVA LATAMENS!

Quot plæriq; Sophi numerârunt æthere cœlos
 Nempe tot HENRICI γράμματα nomen habet.
 Ergo cum par sit cœlis, quid flemus inepti?
 Astra colit: nam Pax gaudet habere parem.

I. Parry.

FIdem fabula prisca jam meretur
Et casu patet (heu) nimis maligno:
Errantes dubijs vagi tenebris

Mutarunt pharetras Cupido cæcus
Et mortis manus illa cæcioris:

Dum falsis fera mors petit sagittis

Senem prætrepidumq; debilemq;

Prurit non solitos senex amores:

Dum falsas Veneris puer sagittas

Iactat nec proprium superbus arcum,

Nostrum credidit aureâ sagittâ

HENRICVM petijisse se, nec arcum,

Tam tristem tenuisse, tam cruentum:

Sed ah (sed pereat scelestus error)

Quem lectus genialis hic deceret

Lectus funereus modò occupavit;

Et jacet tumulo repostus imo

Qui sponsæ thalamo novæ jaceret.

Sed forsan melior Dei voluntas

Huic sponsam cupit invenire dignam

Sed dignam nequit invenire sponsam:

Dilassata gravi labore tandem

Terris eripuit dei voluntas,

HENRICVMq; polo suo locavit

Dum dignâ nequit invenire sponsam.

EPIMETRA.

Principis ad Angliam
Parodia.

Non vsitatâ nec tenui seror
Pennâ sublimis per nitidum æthera
Princeps: (quid in terris morarer,
Longiùs?) invidiâq; major,
Orbem relinquens, sub pedibus meis
Orbes cœlestes, aurea sydera
En cerno; mortalesq; turbas
Sperno lubens fugiente pennâ.
Absint inanes jam Ceremoniæ;
Luctusq; turpes & querimoniæ;
Compesce clamorem; ac sepulcri
Mittæ supervacuos honores.

R. G.

Ad Mensem Novembrem.

In foelix foelix mensis faustusq; nefastus
Natus *quo Dux, quo Dux dominante, perit.

Ἐρικος κοσμήτωρ, ἀναγεσμενὶς ζῶντι
Κόρυ κλῆμα ἔρ' ἰς.

* Carolus
natus men-
se Novem-
bris.

Aλλὰ λαλῶς ἀπλόστα πολλὰς αὐτῶν,
Οὐτ' ἰς ἐκλύσει (ἔρρικα) κλῆμα τίον;
Τίτ' ἐκχωρήσεις; ἢ τίτ' ἐκπληγὴν ὀκνήεις;
Τῷτ' ἔρος ὀφθαλμοὶ καὶ γὰρ τίτρας βίη.

T. D.

D 3

Cum

EPIMETRA.

Cum mors regalem pulsaret pallida turrem,
 Ecce Deus nuptus constitit ante fores:
 Mors aditus petijt: quos ille negavit; & inquit
 Non datur in Regis(mors)tibi turre locus.
 Aedibus hisce vigent jocus, exultatio, cantus,
 Quæq; maritalis poscit adesse dies.
 Mors alios quæras: dictis his concita jurat
 In mortem (Princeps) mors furibunda tuam:
 Iurat; & aspiciens te stantem forsan inermem,
 Figit certa tuo mors sua tela sinu:
 Hôc ita victus Hymen, fatum flens, cedit; & omnes
 Heu fato miseri sunt Hymenæe tuo!

T. S.

Dist. At-
 nee Sylvi.
 Qui num-
 quam sensit
 amoris igne
 aut lapis est
 aut bestia.

Si qui ferviduli flammæ non sensit amoris
 Saxi aut brutis connumerandus erit;
 Qui te non coluit (*Præcellentissime Princeps*)
 Dæmon, vel si quid dæmone pejus, erat.

H eu perit HENRICVS: fletum teneatis (Amici?)
 P ræda jacet Fatis Anglica fama, decus.
 E xcidit arx, fulcrum; fulgor, spes, aura, salusq;
 R egni: virtutis fons, pietatis honos.
 N unc lugent Artes, flet Pallas, mæsta Minerva,
 I ngemit & madidis Anglia tota genis.
 R ara sophia fuit sacrata mente reposita
 N ec tæmnit * *Pauli* fulmina bruta Lupi.
 I llachrymant (HENRICVS) Angli, lachrymisq; dolerent
 C ontinuis, lachrymis si redimendus eras.

* *Paulus*
Quintus
per Ana-
grammati-
sum Quis
tuzan Lu-
pui?

Cur

EPIGRAMA.

C ur tamen illachrymant? Quæ tanti causa doloris?
 Ecce tibi *in Cælis Ianus. Lata* patet.
 V ivit & illustris CAROLVS, (tu vivus in illo)
 P erpetuoq; tuum nomen honore coler.
 S anguinæ intentet qui bella minantia Romę
 S pes superest: *triplex qui Diadema* gerat.

I. I.

*In obitum Sacratissimi Principis HENRICI, Wallie
 Principis * duodecimi.*

C Armina si Coelo possunt deducere *Lunam*,
 Cur non & *Solem*? dic mihi docte Maro.
 Nimirum hic stabili fatorum numine coelo
 Perstat; quo dempto *utroque* *utroque* erit.
 Sol erat HENRICVS, quin Sole serenior ipso
 Purpureo medium cum movet axe diem.
 Eheu! carminibus cur non revocandus ab astris
Aurea qui vivens carmina ad *astra* tulit?
 Scilicet, haud poterat Cælum Cælū esse sine illo,
 Secula qui * Arcephij vivere dignus erat.

I. M.

Anigma.

Est: Non est.

I Mmaturus eras, periit tua messis in herbâ;
Spes erat & non *res*: hinc dolor, hinc lacrymę:
 Sed maturus eras: periit nec messis in herbâ:
Res erat, & non *spes*: hinc dolor, hinc lacrymę.

E. L.

Prosopo-

* *Præfess-*
vāt in Prin-
cipatu illo
undecim
statum quo.
vum primus
erat HEN-
RICI 3ⁱ fil,
(post Ed-
ward. 1. di-
flus) postre-
mi, Arthu-
rus & Hen-
ricus Hen-
rici 7ⁱ filii.
Ex oratione
Com. Sarisb.
in Comitibus
Regni habi-
tā. Mense
Fe. An. Jac.
7°. 16° 9.
** Qui pro-*
rogavit vi-
tā ad 1000
v^o annū.
Baconus.

ΕΠΙΜΕΤΡΑ.

Protopopæia.

Principis iacturam deplorat

Virtus Bellica.

FVnereâ *Virtus* Cyparissi cincta coronâ
 Hic sedeo, & bustum serpentibus arceo nigris;
 Hic hederę, laurus (ęterne insignia fame)
 Sint semper virides, violęq; rosęq; vigescant.
 At tumulum liquido lacrymarum fonte rigabo,
 Dum novus HENRICI laudes decantet *Homerus*.

R. M.

Qu os Ch c cœlest m c
 ristī ultu ia unera ernunt.
 H t v terrestr f st

E. H.

Εἰς τὰς ψήμους τοῦ Ἑβρίκου,
 Παρρησία,

Εβρίκου ἡ Καλήνη
 Ὡς εἶδον νεκρὸν ἦδον,
 Σπυγνὸν τ' ἰχθυὶα βλέμμα,
 "Αγε, Μόιραν περὶ αὐτίω
 "Επὶ ξυτὸς Ἑρπιδας.
 Οἱ Διουθίας πύλας
 Πᾶσαν δραμόντες αἶαν,
 Στυγρὰν Μόιραν ἀνευσεν,
 Διὸς αἶψα ἀπίσταν.
 Μόιρα δ' ἔβαυρε δειλῶς,

ΕΠΙΜΕΤΡΑ.

Φοβέτο γὰρ Καλήν.
 Τῇ δ' ὅστις ἑταίρα,
 Πάσων τελευτῶν Μύρα
 Σὺ μου τὸν ἀνδρ' ἔπλεες,
 Μύρα δ' ἔλαξεν ὁ δὲ,
 Ὅμοιός τις Καλήν
 Ἄυτ' σε καὶ τὸν ἀνδρα,
 Τὸν ἀνδρα ἔχλαβ' οὐ
 Ὅσον ἡδύον πατίζαι,
 Ἀλλ' ὃ φέρων τὸ χροῖμα,
 Ἑμμενόμεν φιλάσαι.
 Τὰ δ' ἡλέησε Κύπρις,
 Εἴπιν τι τοῖς Ἑρωσι
 Τὰ δὲ σμά δαήδσαι.

I. M.

PRINCIPIS EPITAPHIVM.

Ἐνθάδε τῶν εἰρηῶν καρπὸν τὸ δὲ σῆμα καλὸν ἔστι
 Βρεττανίων Φίλον, Πάππαλαδων τὴν Φίλον.

I. A.

ANAGRAM.

Henricus Stenartius Wallia } Princeps.
 Virtute verâ saluus in cælis }

Palma tui patris verâ virtute fuisti;
 Nunc palma, in cælis cælica palma datur.

E

PRO

EPIMETRA.
PRO SALVTE ILLVSRISSIMI
P. CAROLI
VOTVM.

CAROLVS Augusti divina Propago JACOBI
Vivat, io & io canamus.
CAROLVS. O patrios fœlix succrescat in annos.
Ingenio genioq; pollens:
Romuleam domet *in signi virtute* Chimæram
Numinis auspicijs benigni;
Sydereo flagrans clypeo & cœlestibus armis.
Vivat io & io canamus

G. R.

AD SERENISS. REGEM IACOBVM
Πατριάρχης.

INfula parva diu magnis jactata periculis
Et medio peritura mari, caput exerit vndis;
Teg, truces Domino ridet (Rex magne) procellas:
Cor, animum, pectus, totum tibi deniq; corpus
Incolit æthereâ demissus spiritus arce:
Corde sibi sacram statuit *Themis* aurea sedem:
Inq; *animo* sanctum posuit *Clementia* regnum:
Pectore cana *fides* dominatur; *corpore* Pallas:
Cor, animum, pectus, totum tibi deniq; corpus
Implerunt superi virtutum semine Divi.
Ergo tuam numeris *virtutem* includimus istis?
Aut metricos patitur fines tua gloria, cujus

Nec

EPI METRA.

Nec virtus novit numerum, nec gloria finem?
Haud secus æquoreas stulti numeramus aristas,
Aut infinito fines imponimus orbi.

FINIS.

ANNO

Vivat DIVINISSIMVS Britannia &
Hibernia rex Vera ple-
tat Is LVX regia

Et ut longum vivat,

Migrate ô furia, ô lupi, ô chimæra,
Migrate hinc procul, ô procul profanæ
Pestes, pestibus aut nocentiores.
Cur non fulmine Christe nunc voraci
Portenta hæc minuis? Deus quid ô quid
Spirare hos scelerum sinis magistros?

Ad Iesuitas
etrumq; so-
ciennas, A-
postrophæ.

I. Vult.
Hend. l. 1.

LECTORI

Euandriano

EV, mi Lector, perſuimus. Illa ſpes Anglia,
gloria Oxoni, ſiquis videt, angelus An-
gelus occidit; non intelligis? Politula illa
vera pulchritudinis forma, expreſſa ſum-
ma virtutis effigies, ille totius doctrinae
futurus Mecenas, iuvenis ſenex inte-
rius. etiamnum dubitas? ille qui tam a-
crius intelligebat, ut Seraphica mentes
eius animo viderentur impreſſiſſe divinum lumen, ille parvus
homo, magnus Princeps obiit. Inve tam clara quæriſ aperitiora?
Hei mihi, Illuſtriſſimus noſter HENRICVS febris extinctus
prius fit angelus quam cognoscitur eſſe homo: quanquam ſic ho-
mo ſemper fuit, ut in formâ humanâ videretur deſuiſſe ange-
las. Unde aptius videtur dicendum invidiſſe vel Cælum ter-
ra certum Angelum, vel naturam hominibus ſenem iuvenem,
vel Seraphicas mentes noſtra cecitati divinum lumen. Quic-
quid eſt, ſugent omnia, mundi extinctum ſuum lumen, Scho-
la deformatam ſuam gloriâ, Anglia excluſam ſuam ſpem,
Aula tranſlatum ſuum angelum, omnes ereptam ſuam ſuavi-
tatem. Non invidiam naturam! ô cælum (pænè dixeram) avarum!
ſed reprimò me, ne dum lugeam Hominem, violem Deum.

R. T. Q. L.

Sparge Roſas Lector vel candida Lilia pone.

